

Ljubljana 2011

ZAKON III. BRANJE

Barbar Kartland, **Brezmadežno spočetje**

Maja Šorli, **Slovensko narodno gledališče Ivana -**

Janeza Svetlika

Barbara Skubic, **Naravno da naravno**

Miha Marek, **Feminizem 2: vrnitev potlačenega**

P.Venson Š.K. Harmonski, **Pojàvi**

Simona Hamer, **Nemi lik**

Zalka Grabnar; **Naredimo kukavice spet normalne**

Barbara Kartland
BREZMADEŽNO SPOČETJE

Pripoveduje Barbara Kartland

BARBARA KARTLAND:

Brodim po kristalni, čisti vodi. *Pokrajina se lesketa v svetlobi prebujajočega se sonca.*

Tišina.

Dolgo obleko si privzdignem do pasu, nežno, z obema rokama jo držim.

Tišina.

Brodim po kristalni, čisti vodi. Pokrajina kipi.

Tišina.

Ona kipi.

Tišina. Tišina. Nasmehnem se.

Začutim mehko trepetanje v trebuhu.

Tišina.

Še bolj privzdignem svoje krilo. Nežno, z eno roko. Z drugo roko se počasi pogladim po svojem ovalnem, kot svila mehkem trebuhu.

Tišina. Tišina. Nasmehnem se.

Brodim po kristalni, čisti vodi. Počasi, nežno, gladina raste. Počasi, nežno se spuščam vanjo. Počasi. Nežno. Gladina raste in jaz, jaz se ji prepuščam, stopam

vanjo, objem vode, njen objem, se ji prepuščam, vse dokler moja glava ne izgine pod površjem vode. Trepetajoča gladina obmiruje. Pokrajina zažari. Voda začne odtekati. Odteka.

Tišina.

In odteka. Odteka. Vse dokler me cele ne odkrije. Pokrajina se blešči. In jaz stojim tam. Gola. Z dečkom v rokah. *Polna ljubezni, obsijana z milostjo.*

Prebudila sem se. Pogledala skozi okno. Sneg je nežno padal. Skozi belino se je naziral prvi obris jutra.

Pogledala sem poleg sebe. Se zazrla v Lanin speči obraz. V njene prsi. Enakomerno se dvigajo. In spuščajo.

Nihče nima tako lepih prsi kot Lana.

Nežno stegnem roko, se dotaknem Laninega lica, moje telo se prižme ob njeno, moje ustnice se spustijo na njene ustnice, Lana odpre oči.

Lana, postala bom mati.

Gledala me je. Z njenih oči je počasi izginjala sled spanca. Gledali sva se. Najine ustnice so se spojile. Jezika? Prepletena.

Moja roka počiva na Laninem kolenu. Objeti s tišino. Avto počasi drsi proti mestu.

Vstopili sva. Se vzpeli po stopnicah.

Lana, si nervozna?

Njene roke na mojem pasu, vleče me k sebi, prižmem se ob njo, ustnice se spojijo, moja roka v njenih laseh, čutim njen dotik. *Zrak okoli njiju je vibriral v svetlobi božje milosti. Zdelo se je ... čas se je ustavil.*

Tišina.

Tako lepo je biti ljubljen.

Tišina.

Počasi, nežno se izvijem iz Laninega objema, jo poljubim na lice, vzdihne, moja roka zdrsi po njenih laseh, po njenem vratu, njenem hrbtu, obstane na spodnjem delu njenega hrbta, počiva skoraj na njeni zadnjici, ko se vzpenjava po stopnicah.

Povabili so naju, naj sedeva. Nama postregli s kavo. Pred nama skrbno zložene mape.

Boš ti?

Lana me poljubi.

Seže po prvi mapi. Jo odpre.

Nasmehnem se.

38 let, rjavi lasje, rjave oči, višina 184 cm, profesija: biolog; hobiji: igranje kitare, plezanje, branje knjig.

32 let, rjavi lasje, zelene oči, višina 181 cm, profesija: drvar; hobiji: tek, zbiranje znamk, rad potuje.

Zagledam se v Lano, nasmehnem se, iztegnem roko, izvlečem mapo, jo držim v roki. Lana me objame.

Jo odpreva?

Lana se zasmee. Smejiva se. Brodiva po kristalni, čisti vodi. Pokrajina kipi. Smejiva se.

Držeč se za roke sta stekli po stopnicah. Za njima je v stavbi ostal samo njun doneči, prešerni smeh. Tekli sta in tekli, kajti njuna ljubezen jima je dajala krila.

Tako te ljubim, draga moja! Obožujem te!

Poljubila jo je in dvignili sta se v neskončno nebo, posuto z zvezdami, kjer sta bili sami s svojo srečo in zelo blizu Boga. Zadihana se je naslonila name, njene roke drsijo po mojem hrbtu, pritisnem se ob njo, z ustnicami iščem njeno uho, ga polížem, nežno grizljam, zasmeje se, se mi izmakne, njene ustnice na mojih, njen jezik v mojih ustih, nagnem glavo, njene ustnice drsijo po mojem vratu, moja roka boža njene lase nasmehnem se, pogleda me, nasmehe se.

Zasmejim se in potem sva z roko v roki odšli na sprehod ob Ljubljani. Čas neslišno odteka. Dan se prevesi v večer, večer v noč.

Oh, koliko časa sva izgubili, zašepeta. Rada bi postala tvoja žena. Ljubim te iz vsega srca in ljubila te bom do smrti.

Poljubljala jo je, dokler ni zajokala od sreče. Poročili sva se na ljubljanskem magistratu. 12. maja.

Moja žena.

Tvoja žena.

Prevzeta od silne sreče se ji je vrgla v objem in ves čas vzneseno ponavljala ja, ja, ja, dokler je ni tako strastno poljubila, da sta se združili s srcem in z dušo in postali eno. Pod njima je dihala Ljubljana. Nad njima so žarele zvezde. Večne. Večne kot ljubezen, ki ju je združila na vekov veke.

Maternični vrat je v redu. Začeli bomo s hormonsko terapijo in naslednji teden bomo naredili postopek. Država krije šest poskusov umetne oploditve.

Tisti dan sva sedeli na kavi v Trnovem. *Rojeval se je nov dan, vzhajajoče sonce je rdečkasto obarvalo mesto.*

Sestra naju povabi, da si ogledava postopek inseminacije.

Objeti vstopiva v sobo, ob velikem mikroskopu stoji biologinja, roke ji počivajo na ročkah z obeh strani mikroskopa, pozorno gleda v ekran, premika ročki. Pristopiva.

Ko ga ulovim, ga udarim po repku, da se umiri. In ko je miren, ga primer za repek in vsadim v jajčece.

Kot gameboy,
se nasmehnem.

Kot gameboy,
se nasmehne.

V naslednjih treh dneh bomo videli, ali se je jajčece oplodilo. Potem bomo izbrali tri najmočnejše zarodke in vam enega vstavili v maternico. Druga dva bomo po vzpostavljenem postopku zamrznili.

Objeti sva ležali na postelji *in opazovali listje, ki se je nežno vrtinčilo v vetru. Znova jo je poljubila in jo poljubljala, dokler se jima ni zdelo, da se soba vrti okoli njiju. Poleteli sta v nebo, više in više, vse dokler zemlja ni bila le majhna pika.*

V meni raste novo bitje. Neomejena možnost.

Objema naju tišina. In listje pada.

Zasmejem se. Zasmeje se. Smejeva se.

Tako sem srečna, Lana.

Tišina.

Smejeva se.

Tišina.

Jan, brezmadežno spočeti otrok, se je rodil 8. decembra.

V trenutku njegovega rojstva se planeti poravnajo in na nebu zasveti neverjetno svetla zvezda.

Brodim po kristalni, čisti vodi. *Pokrajina se lesketa v svetlobi prebujajočega se sonca.*

Tišina.

Dolgo obleko si privzdignem do pasu, nežno, z obema rokama jo držim.

Tišina.

Brodim po kristalni, čisti vodi. Pokrajina kipi.

Tišina.

Ona kipi.

Tišina. Tišina. Nasmehnem se.

Začutim mehko trepetanje v trebuhu.

Tišina.

Še bolj privzdignem svoje krilo. Nežno, z eno roko. Z drugo roko se počasi pogladim po svojem ovalnem, kot svila mehkem trebuhu.

Tišina. Tišina. Nasmehnem se.

Brodim po kristalni, čisti vodi. Počasi, nežno, gladina raste. Počasi, nežno se spuščam vanjo. Počasi. Nežno. Gladina raste, in jaz, jaz se ji prepuščam, stopam vanjo, objem vode, njen objem, se ji prepuščam, vse dokler moja glava ne izgine pod površjem vode. Trepetajoča gladina obmiruje. Pokrajina zažari. Voda začne odtekati. Odteka.

Tišina.

In odteka. Odteka. Vse dokler me cele ne odkrije. Pokrajina se blešči. In jaz stojim tam. Gola. Z dečkom v rokah. *Polna ljubezni, obsijana z milostjo.*

KONEC

Maja Šorli
Slovensko narodno gledališče Ivan-Janez Svetlík

Osebi:

Lezbični zbor

Državni zbor

Obe osebi lahko zastopa poljubno število izvajalk ali izvajalcev.

Na horizontu se počasi izoblikuje podoba Sejalca, ki raste iz majhnega v veliko, tako veliko, da počasi izginja, in ostane le še podoba njegovih ritnic. Skozi desno ritnico pride Državni zbor, mimo leve pa Lezbični zbor. Obe osebi stečeta proti začetku odra, kjer so na dveh ločenih kupih Sejalci različnih velikosti, ter jih nagrabita, kolikor zmoreta. Besedilo govorita s Sejalci v rokah, ki jima občasno spolzijo iz rok.

LEZBIČNI ZBOR:

Otrók želimo si od lepih bitij,
da Cvet Lepote nikdar ne umre,
da nežno popje moglo bi buditi
spomin na cvetje, ki ga čas ospe.

Od lepih bitij pomnožitve si želimo,

DRŽAVNI ZBOR:

Pripravi naj se gospa Alenka Jeraj.

Nisem mislim, da bom prvič govoril v
Državnem zboru s tako častno nalogo.
Braniti družino in temelje naše kulture.

da cvet lepote ostane živ za vedno;
saj je takrat, ko zrelejšega čas je mimo,
potomec nanj spomin, kakor volilo
dedno.

Lepota, ki je dedič ne prevzame,
bo legla s tabo vred v pozabo jame.

V grob pojde vsa tvoja nerabljena
lepota;
rabljena pa lahko bila bi komu dota.

Da še en »jaz« ustvariš, cilj ti bodi,
če pa deset, pa še desetkrat bolje.

Ne daj, da v samoljubju bi umrl –
prelep si, da bi bil tvoj dedič črv!

Ne bodi trmoglav, veliko si prelep,
da bil bi samo smrti plen, črvom
pohlep!

Glej, s tem da se v otroku pomladiš, v
podobi svoji sebe preživiš!

Če hočes sebe ohraniti, se podari:
tvoj pravi lik samo tvoja veččina ustvari!

Grdi, ki jih narava ni izbrala
za seme, *ti* umro naj brez otrok.

Ne gre le za ime družina, gre za koncept.

Moški in ženska sta cel človek.

Nekaj je naravno, nekaj pač naravno ni.

Državni zbor je zaploskal.

Oče in mati sta cel starš.

Sicer so pa že pretekli totalitaristični
sistemi, kot sta bila nacizem in
komunizem, skušali oslabiti družino.

Ne bomo, ee, peljali našega naroda in
države v propast.

Državni zbor je zaploskal.

Naj zgine jalovo, česar narava ni v
zalogo
namenila – grobo, brezlično,
neotesano.

Ah, glej, če boš umrl brez sinú,
bo kot vdovela žena svet potrt!

Nikar! Poglej: če brez naslednja se
zgubiš,
objokoval te bo vesoljni svet, kot žena,
ki ni ji dana izpolnitev: on bo vdova
po tebi, ki mu ne pustiš spomina nase,
vtem ko lahko najbolj navadni ženski
znova v očeh otroka moževa podoba
zrase!

A če za tabo vnuki bi ostali, živél bi
dvakrat: v njih in v moji hvali.

Če pa takrat bi bil kak tvoj otrok na
svetu,
bi živel dvakrat ti: v njem in v mojem
sonetu.

Ali ni potem nenaravno, da otroka vzgajata
dva moška oziroma dve ženski?

Kako bosta dva očka v navednicah
razodela otroku skrivnost ženske?

Državni zbor je zaploskal.

Tu bi bila zagotovo kratena moja
človekova pravica, če bi se moj otrok v šoli
moral učiti, da je družina tudi istospolna
skupnost z otrokom. To ni naravno.

Ostale kombinacije, ki se jih na silo tišči
pod ta pojem družine, pa pomenijo hudo
zlorabo in tudi neko civilizacijsko deviacijo.

Državni zbor je zaploskal.

Kako srce bi moglo drugega ljubiti,
ki more sebe tako podlo umoriti?

Ne, nič človekoljubja ni v ljudeh, ki nad
seboj storé tak smrtni greh!

Edinole razsipnost si lahko obeta;
naj reče sin, kot rečeš ti: imel sem
očeta.

Ustvari še en jaz, da v tvoj spomin
lepoto *tvojo* nosil bo *tvoj* sin!

Sploh, sprva v žensko te oblikovala
priroda je, a v nemi, z delom vneti,
se nehote zmotila in dodala
ti stvar, ki z njo jaz nimam kaj početi.

A če si že ustvarjen bil za žene,
daj slast ljubezni njim, a ljubi mene!

(Forte) A meni seme.

Vedno so takšne družbe propadle in so
prevladale tiste, ki so spoštovale naravni
red.

Državni zbor je zaploskal.

Pri tem je treba vedeti, da je večina
istospolno usmerjenih tudi okuženih z
virusom HIV.

Zdaj smo tu, da rešimo družino in
zavarujemo koristi otrok. To moramo
narediti zaradi naše prihodnosti, če
hočemo kot narod, družba, kultura, da, tudi
civilizacija, preživeti.

Lepo pros'm, če malce skrajšate te
aplavze, da bomo čimprej nadaljevali
razpravo.

Tišina.

Na horizontu spet zažari podoba Sejalca v človeški velikosti. Državni zbor in Lezbični zbor se prestrašeno obrneta k Sejalcu in zamrzneta. Sejalec se obrne k publiki in iz košare zaluča svetlikajoči se SNeG, da se na zračni rampi izpiše: Svetlík, daj svetlo!

Barbara Skubic – NARAVNO DA NARAVNO

Ženska, 31, stopi na prostor za priče. Na prvi pogled se ne vidi, ali je v procesu priča obrambe ali priča tožilstva, kar niti ni čudno, saj sploh ni jasno, ali proces sam zagovarja ali napada naravno družino. Njeno pripoved lahko podpira dokazno gradivo – tukaj je bilo izbrano besedilo blaženega Antona Martina Slomška, mogoče pa je izbrati katerokoli besedilo o vzgoji, pač glede na potrebe in želje gledališkega dogodka. Tradicionalna naravna družina je raztegljiv pojem, aplikativen v vseh časih in okoljih. Dokazno gradivo se lahko tudi izpusti, če se presodi, da je v okviru večera dovolj drugih dokazov za ali proti naravni družini. V tem primeru naj bo prizor hiter, jasen in nesentimentalen. Družinsko sodišče ni karneval.

ŽENSKA: Včasih gledam svojo hčer, kako spi. V desni roki stiska majhno letalo. Ko bo velika, bo pilotka. Vzgojiteljica v vrtcu ji je rekla, da jo bo že minilo in bo postala mamica kakor vse punčke. Od takrat za vsak primer spi z letalom. Lahko se zgodi, da bi morala ponoči nujno kam odpotovati, pravi. Kam boš šla, jo vprašam?

Ko sem jaz bila majhna, sem velikokrat prespala pri babici. Včasih je mama peljala mene in bratca k njej, ne da bi nama vnaprej povedala. Potem nama je zjutraj prinesla šolski torbi.

Nekoč smo bili na morju. Od tam nismo mogli k babici, zato je šla mama nazaj v prikolico po odeje. Potem smo prespali na plaži, da smo lahko šteli zvezdne utrinke. Ona, bratec in jaz. Zjutraj je prišel očka in prosil, naj pridemo nazaj. Vsi so strmeli v nas. Mamo sem vprašala, zakaj, pa je rekla, da ljudje pač strmijo in naj se nič ne vznemirjam. Imenitna je bila, z velikimi očali in s svilenim šalom okrog vratu. Kupila nama je sladoled.

Štiri pripomočke imate, preljubi očetje in matere, svoje otroke prav vzgojiti, ki so otrokom toliko potrebni kakor vam vsakdanji kruh. Prvi pomoček dobre vzgoje je poučenje, da otroka vsega učite, kar je potrebnega vedeti mladim ljudem, in se njihovim letom prilega. Preljube matere, ki svojo deco na prsih imate, Jezusa ljubiti jih učite, kolikokrat jih dojte, in jim skrbno pravite, kakor hitro se zavedajo, kako je tudi Jezus majhno Dete bil, trpel in umrl iz ljubezni do nas! Vi očetje, kedar prvi košček kruha svojemu otroku urežete, k nebesom mu pokažite, kjer dobrotljivi Oče prebiva in

otroku kruheka daje! Vse človek rad pozabi, vse pozemeljsko lahko izgubi, le materin nauk pa očetova svaritev mu ostaneta vse žive dni

Gledam svojo hčer, kako spi. Tako drobcena jaz nisem bila nikoli. Vsakič znova mi mora povedati, kako se imenuje letalo, ki ga drži v roki. Majhno je. Za nas, pravi. V vrtcu ima še eno, večje. Če bi morala kam peljati vse prijatelje.

Prijateljev iz vrtca nisem nikoli vabila domov, mama je rekla, da ni treba, da jih vodim v naš svinjak. Mislila sem, da mi bo dovolila imeti prijatelje, če bom pridna in bom pospravljala. Pa mi ni.

Zunanjih sovražnikov: očeti in matere, varujte ognja - varujte greha svoje otroke, varujte jih razpuščene družine! Varujte otroke slabih tovarišij! Se otroci potepajo, skrivajo in igrajo ..., hitro se grdobe privadijo. Ena grintava ovca celo čredo naleze; slabe tovarišije pošteno zadržanje pohujšajo. Varujte jih notranjih sovražnikov! Priden vrtnar ima neprenehoma trebiti, obirati in obrezovati svoje mlado drevje; še več imata oče in mati svoje otroke odvaditi hudih navad in slabih nagonov, ki se pri otrocih prikažejo. Najnevarnejši so jeza, nevoščljivost, nečimrnost, nepokorščina. Ako beseda ne pomaga, naj šiba pripomore.

V šoli nisem imela težav. Učiteljice in otroci niso nič opazili, učila sem se dobro, mama je na govorilnih urah dajala vtis, da smo popolnoma normalna družina.

Učiteljice so prvič posumile, da je pri nas doma nekaj narobe, ko sem v šoli v naravi vsako noč lulala v posteljo. Nisem vedela, da drugi otroci tega ne počnejo. Mamo so poklicale k psihologu, ona pa ni hotela delati cirkusa iz tega; rekla je, da eni lulajo v posteljo, drugi pa pač ne.

Enkrat sem jo slišala, kako je z nekom govorila po telefonu. Velika sem že bila, kakšnih trinajst, štirinajst. Nekaj je govorila o očku. Da nad otroka ne bi nikoli dvignil roke. Močno sem se delala, da spim. Ker če bi videla, da sem v resnici budna, bi ji morala povedati po pravici: pa kaj potem, če se naju ni dotaknil, mamica. Tvoja očala so čisto dovolj. Ampak potem bi spet jokala.

Blagor otrokom, ki imajo skrbne, bogaboječe starše; rastli bodo kakor sadonosno drevje za potokom milosti božje, ki rodi obilo sadu v svojem času ... Pridni Gospodovi hišniki bodite, vi gospodarji in gospodinje krščanske; vas je Gospod svoji družini za

škofe postavil, pravi sv. Avguštín! Čujte in varno pazite, da vam sovražnik, če bi vi spali, ljulke med dobro pšenico ne priseje! Ne molčite, kedar hudobni jezik med vašo družino pohujšanje trosi! Varujte svojo družino greha skrbnejše ko ognja, da Bog pri vaši hiši žaljen ne bo!

Očka je bil mizar. Moj mož je tudi mizar, ampak dober. Očka je igral kitaro, samo stara mama je hotela, naj ima poklic. Ko sva bila z bratcem majhna, je veliko igral po gostilnah in veselicah, pozneje pa ne. Midva pa sva bila čedalje več pri babici. Če pa sva bila doma, naju je učil igrati kitaro.

Pa tudi oče ne pozabi, da te je Bog dal otroku za prvega učitelja! Zvečer po dokončanem delu se vsedi za mizo, pozovi deco in vprašaj, kaj so se učili, ali so molili lepo! Ob nedeljah in svetkih vodi otroke k službi božji, pelji jih popoldne na polje ali pa na vesele vinske vrhe, kaži jim božja čuda in dobrote, naj hvalijo Očeta, ki je dober, in brezkončno njegovo usmiljenje! Očetov nauk je deci jutrnje sonce.

Hotela sem postati učiteljica, pa je očka rekel, da sem preneumna. Meni se je zdelo, da nima prav, pa nisem hotela nič reči, ker je ravno prišel z veselice. Mislila sem, da se bomo še pogovorili, pa je obveljala njegova. Mama ni nič rekla. Končala sem srednjo poklicno šolo in se zaposlila v vrtnariji. Rada delam z zemljo, daje mi občutek, da sem normalna.

Gledam jo, hčer. Stisk pesti je popustil in letalo zdaj leži na odeji nedaleč od nje. Najprej bom pilotka, pravi, potem bom mamica in potem bom spet pilotka. Ne morem biti vedno isto.

Starši vsak dan otroke k Bogu priporočite, naj jim pravično pamet da! Pri vsaki sveti maši molite za svoje sine in hčere, naj jih angel božji vodi po pravi poti! Oj, starši vi, očetje in matere, vi sadonosna drevesa v vrtu Gospodovem, vi ste moji prvi pomočki v obdelovanju Gospodovega vinograda. Ne zapustite me, in za dober nauk pa za božji strah svojim otrokom skrbite! Bog ne bo samo iz mojih, ampak tudi iz vaših rok njih duše terjal. Vsako drevo pa, ki dobrega sadu ne prinese, bo posekano in v ogenj vrženo (Mt 3,10). Sad daleč od debla ne pade; in kakršni starši, taki tudi otroci.

Samo z bratom imam redne stike. Z materjo se včasih slišiva, zdaj ko je moj oče mrtev in imam sama otroka. Poskusila sem se znebiti vsega, kar me je v spominu vezalo nanju. Samo včasih, včasih grem uro ali dve prej iz vrtnarije. Na drugi strani parka je trgovina z glasbili. Fant me že pozna. Sedem in igram kitaro. Ne morem biti vedno isto.

Preljubi očetje in matere ve! Sreča ali nesreča prihodnjih dni v vaših rokah leži, in to so vaši otroci. Kakor jih boste vzredili – take čase, slabe ali dobre, bomo imeli mi – šibo krvavo ali zlato krono pa vi po svojih otrocih. Vsaki dan prositi v svetem očenašu, naj bi Bog uslišal vaših sedem prošenj, ki jih Gospodova molitev ima ; oh , prosim vas v imenu svetega Boga, uslišite tudi vi sedem prošenj za dobro rejo otrok! ... Le za trojno suknjo otrokom skrbite: za poštenost, delavnost in pobožnost; vse drugo jim bo navrženo; – za to vas prosim!

MIHA MAREK

Feminizem 2: vrnitev potlačenega

historična drama za sedem tepčkov

Zasedba

d'Abbes

d'Alembert

d'Amilaville

d'Anville

d'Argenville

d'Aumont

d'Authville

Kraj dogajanja: Pariz in okolica.

Čas dogajanja: okrog 1750.

Kostumi: avtentični.

D'AUMONT

Evnuh, samostalnik moškega spola: v medicini, v antični in moderni zgodovini, sinonim besede kastriranec; termin uporabljamo za označevanje živali moškega spola, ki jih umetno prikrajšamo za njihovo plodilno sposobnost: kot evnuhe običajno označujemo le človeške osebe s to vrsto prikrajšanosti, za živali pa uporabljamo termin kastriran. Glej kastracija! Vseeno pa so Italijani obdržali besedo *castrato*, s katero označujejo osebe, ki jih v otroštvu napravijo za evnuhe, da bi ohranili jasen in visok glas. Glej kastrati!

Evnuh je grška beseda, ki dobesedno pomeni »nekdo, ki so mu odrezali ali strli moda«: Latinci takšno osebo imenujejo *castratus* ali *spado*. Ker termin evnuh kot navedeno uporabljamo le za označevanje kastriranih moških, bo pričujoče geslo

govorilo o evnuhah v tem pomenu; v namen izčrpnosti bomo snov zanj v največji meri črpali iz *Prirodopisa* g. de Buffona, 4. del duodeca.

Kakor pravi ta slaven avtor, je vir ideje kastracije, enako kot infibulacije, lahko samo gola nevoščljivost; takšnih barbarskih in smešnih posegov so se lahko domislili le mračnjaški in fanatični umi, ki so v svoji nizkotni zavisti, naperjeni proti človeškemu rodu, uveljavili obžalovanja vredne in krute zakone, po katerih je manko znak kreposti, pohabljenost pa znak moralne zaslužnosti.

Kastriranje je zelo stara in splošno razširjena šega. Rimljani so imeli veliko evnuhov. Danes po vsej Aziji in v delu Afrike potrebujejo pohabljene moške, da stražijo ženske. V Italiji ta ostudni in kruti poseg izvajajo le zato, da bi neki ničev talent dosegel svojo popolnost. Hotentoti svojim otrokom odrežejo moda, ker menijo, da bodo ti zato lahko hitreje tekli. V drugih deželah reveži pohabijo svoje otroke, da bi jim onemogočili ustvarjanje potomstva in da otroci nekega dne ne bi trpeli iste revščine in žalosti kot njihovi starši, ko jim ne morejo privoščiti niti skorjice kruha.

Kastracijo lahko izvajamo na več načinov. Če je vaš namen zgolj izpopolnitev glasu, bo dovolj, že če odstranite obe modi; toda če vas muči ljubosumje, svojih žensk nikdar ne boste prepustili v varovanje le takšnim evnuhom: sprejeli boste samo tiste, ki so jim odstranili vse zunanje plodilne organe.

Amputacija ni edina uporabna metoda: nekdanje so rast mod preprečevali brez kakršnegakoli rezanja sploh; otroke so kopali v vroči vodi in zavrelih različnih zelišč; potem so jim moda s prsti stiskali in gnetli dovolj dolgo, da so pomečkali vse njihovo tkivo; po tej poti so uničili njihov notranji ustroj. Drugod je bilo v navadi, da so moda stisnili s posebnim instrumentom: kot trdijo nekateri, naj bi bila ta metoda jemanja moškosti povsem brez življenjske nevarnosti.

Amputacija mod ni pretirano nevarna, opraviti jo je mogoče pri katerikoli starosti; vseeno pa jo najpogosteje izvajamo v otroštvu. Toda popolna amputacija zunanjih plodilnih organov je najpogosteje smrtno nevarna, če jo opravljamo po starosti petnajst let: celo če izberemo najugodnejšo starost, to je obdobje od sedem do deset let, je postopek vseeno izjemno tvegan. Ker je takšne evnuhe tako težavno ohraniti

pri življenju, so precej dražji od drugih: Tavernier poroča, da v Turčiji in Perziji stanejo od pet do šestkrat več. Chardin opaža, da je popolna amputacija skoraj vedno izjemno boleča; da jo je mogoče dokaj varno izvesti pri dečkih, a da je po petnajstem letu zelo tvegana; da jo preživi komajda četrtna pacientov; da se rana zdravi šest tednov. V nasprotju s tem Pietro della Valle trdi, da moški, ki jih s takšnim posegom kaznujejo za posilstvo in druge podobne zločine, kljub svoji starosti dokaj lahko ozdravijo in da rano ozdravijo zgolj s pepelnimi obkladki: ni znano, ali so se tudi moški, ki so nekdanj, kot poroča Diodor Sicilski, isto kazen trpeli v Egiptu, enako lahko izvlekli; po Thévenotu mnogo črncev, na katerih Turki opravijo ta poseg, vseeno podleže, čeprav Turki jemljejo otroke v starosti od osem do deset let.

Evnuhi, ki so jim odstranili samo moda, v telesnem delu, ki jim preostane, vseeno še občutijo vzdraženje in izkazujejo njegove zunanje znake, in to celo pogostejše kot drugi moški: vendar se omenjeni del od otroštva naprej, če so jih kastrirali takrat, le malo poveča; za zmeraj ostane bolj ali manj enak, kot je bil pred posegom. Evnuh, ki je to postal pri sedmih letih, je pri dvajsetih v tem pogledu kot otrok pri sedmih: nasprotno pa so tisti, ki so prestali poseg šele v času pubertete ali pozneje, bolj ali manj enaki drugim moškim.

Zastor.

P. Venoson Š. K. Harmonski

(pojave ujel: Peter Rezman)

Pojàvi

Prilika o dolžnosti preživljanja med starši in otroki

(v IV slikah

v. za III. branje)

Osebe

Šmaja – Venova mama

Kneja – Venova mama

Veno – ata Vena Venosona

Veno Venoson – vnuk Šmaje in Kneje

ToneTine Superangel – super (TTS) angel varuh Antona Martina Slomška

I. Naravni pojav nenaravnega pojava

Slika prva, prvi paragraf (§1):

Starši morajo preživljati svoje otroke do polnoletnosti, tako da v skladu s svojimi sposobnostmi in zmožnostmi zagotovijo življenjske razmere, potrebne za otrokov razvoj. Dolžnost preživljanja traja najdlje do otrokovega dopolnjenega 26. leta starosti.

Čas dogajanja: Mesec ljubezni, mesec maj, leta MMX po Kristusu.

Kraj dogajanja: Naravni park – Triglavski narodni park.

Kočica na vrhu zadnje vzpetine k slapu Savice, od koder se spusti skalnata steza proti tolmunu, ki ga je izdolbel slap. Bistra zelena voda vabi, da bi zajeli v prgišče in ponesli k ustom.

V kočici sedita Šmaja in Kneja z Venom, ki ga pestujeta, in od daleč so videti kot naravna božja družinica pred krstom. Od blizu pa so videti bolj nenaravno.

Vsenaokrog, v hladnem pršču slapa, plava angel varuh ToneTine S.

TONETINE SUPERANGEL

Je ves čas navzoč povsod in šepeta.

Naj bi otroci čedno odrasli, se morajo pridno varovati zunanjih sovražnikov. To so pogosto starši sami, ki otroke pohujšajo s preklinjanjem, kreganjem in pretepanjem med sabo, škripanjem zakonske postelje.

ŠMAJA

Gleda zaskrbljeno iz kočice in vleče na ušesa.

Kaj je to? Si slišala?

KNEJA

Se smehlja sinku v naročju.

Nič ne slišim.

Ga boš malo podojila?

ŠMAJA

Bom.

Vzame sinka v naročje in ga stisne k prsim.

VENO

Sesa mleko iz Šmajine dojke.

TONETINE SUPERANGEL

Je ves čas navzoč povsod in šepeta.

Oh, očetni in matere, varujte ognja – varujte greha svoje otroke, varujte jih nenaravne družine! Varuške rade otrokom prazne basni pravijo, jih strašijo in krive vere učé.

Pesterne jih rade k sebi jemljejo in nečistega naslajanja vadijo, razuzdani hlapci in dekletke jih pohujšajo.

Oh, očetni in matere, čujte!

ŠMAJA

Prestrašena stiska sinka na prsi.

Slišiš, 'Neja...!?

KNEJA

Se nagne daleč nazaj skozi odprtino kočice in gleda radovedno v zrak. Vodni prš ji navlaži lice.

Nič ne slišim, 'Maja.

Greva, ... dežuje!

ŠMAJA

To ni dež. To je samo slap.

KNEJA

Ja. Slap Savice!

TONETINE SUPERANGEL

Je ves čas navzoč povsod in šepeta.

Varujte otroke slabih tovarišij! Se otroci pretepajo, skrivajo in igrajo, se goli kopajo in sami živino pasejo, hitro se grdobe privadijo. Ena grintava ovca celo čredo zaleze; slabe tovarišije pošteno vedenje pohujšajo.

Zanikrnost staršev, ki dajo otroke obojega spola v eno ležišče ležati ali jih celo v svojo zakonsko posteljo jemljejo, jih pustijo gole hoditi, se v samoti po kotih potikati ... je slana cvetje pomorila, prida sadja ne bo; tako otroci sramežljivosti ne občutijo!

ŠMAJA

Se sunkovito dvigne in se zaskrbljeno ozira naokrog.

Gremo, tu je nekaj v zraku!

KNEJA

Ja. Gremo! Res je nekaj v zraku... Dež!

Se veselo nasmeji.

ŠMAJA, KNEJA, VENO

Odidejo.

TONETINE SUPERANGEL

Ostane še naprej v zraku.

II. N e n a r a v n i pojav naravnega pojava

Slika druga, drugi paragraf (§2):

Dolžnost preživljanja po otrokovem 18. letu in do dopolnjenega 26. leta starosti, če je otrok sklenil zakonsko zvezo ali živi v zunajzakonski skupnosti, je dolžnost staršev le, če ga ne more preživljati zakonec ali zunajzakonski partner.

Čas dogajanja: XVIII let po letu MMX po Kristusu.

Kraj dogajanja: Naravni park – Škocjanske jame.

Na Cerkvenikovem mostu, ki se pne nad štiridesetmetrsko podzemeljsko sotesko Reke. Temna globočina podzemeljskega kanjona Reke skrivnostno vabi pogled.

Na Cerkvenikovem mostu trojica, Kneja, Šmaja in Veno, sloni in strmi v globočino, kjer na dnu šumlja voda in se nad njo dviga meglica, in vse naokoli nekaj miglja in se svetlika – to je angel varuh ToneTine S.

ŠMAJA, KNEJA, VENO

Slonijo in molčijo.

Dolgo.

Dolgo.

ŠMAJA

Čez čas.

Ja, ... kaj pa šola?

VENO

Čez čas.

Ne vem. Najprej se bom oženil, potem bom pa videl. Najbrž se bom ...

Molk.

Čez čas.

... vpisal.

TONETINE SUPERANGEL

Je ves čas navzoč povsod in šepeta.

Šiba strahovalka hudobijo otroku iz srca spodi, pa se ne sme za tramom posušiti, zakaj suha šiba se rada zlomi in malo pomaga. Ona mora za potrebo péti, toda modro in po pameti. Ne prizanašaj svojemu otroku, da bi mu strahu ne dal! Ako ga s šibo udariš, ne bo umrl. Ako ga s šibo tepeš, njegovo dušo pekla rešiš. Kdor s šibo prizanaša, svojega otroka sovraži, kdor ga ljubi, ga vedno v strahu ima!

KNEJA

Šmaji.

Kaj praviš ...? Ne vem, če bi to pomagalo ...

ŠMAJA

Nič nisem rekla.

KNEJA

Se ozira po jami.

Nato se spet nasloni čez ograjo in prazno strmi v brezno.

Oženil?

ŠMAJA

Naslonjena čez ograjo prazno strmi v brezno.

Pri osemnajstih?

VENO

Ja ...

KNEJA in ŠMAJA

To res ni naravno.

TONETINE SUPERANGEL

Je ves čas navzoč povsod in šepeta.

Ah, vi očetje in matere, ki tako slabo pazite na verstvo in pošteno obnašanje pri svojih otrocih, ki tavate okrog pijani krive svobode ter sami dajete mladini slabe

zglede, pomislite vendar na konec takšnega ravnanja! Kri vaših otrok vas bo nekoč tožila pred sodnim stolom božjim.

KNEJA

Se sumničavo ozira naokoli.

Pojdimo!

ŠMAJA, KNEJA, VENO

Odidejo.

TONETINE SUPERANGEL

Še naprej vsepovsod miglja in se svetlika.

III. N a r a v n a n i pojav nenaravnega pojava

Naslednja slika, tretji paragraf (§3)

Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil, izvajalci javnih služb in nevladne organizacije, ki pri svojem delu izvedo za okoliščine, na podlagi katerih je mogoče sklepati na ogroženost otroka, so dolžni o tem takoj obvestiti pristojni center za socialno delo ali sodišče.

Čas dogajanja: XXVI let po letu MMX po Kristusu.

Kraj dogajanja: Naravni park – Logarska dolina.

Na vrhu vzpetine, v vznožju slapa Rinke, se desno v strmino pnejo stopnice proti razgledni koči, imenovani »Orlovo gnezdo«, levo, čez »brv«, pod slapom, preči pot proti Okrešlju odtok slapa. Brzice komaj rojene Savinje same vabijo zajeti vodo v prgišče dlani.

Na spodnjih stopnicah proti Orlovemu gnezdju sedita Šmaja in Kneja. Veno nese novorojenca Vena Venosona, vnuka Kneje in Šmaje, prek brvi in zavije proti vznožja slapa. Vse okrog brvi in vznožja slapa je ovito v hladen pršec vodnih kapljic, v katerih plava in migeta angel varuh ToneTine S.

KNEJA

Sede, z lakti na kolenih, z obema rokama podpira glavo in zasanjano gleda v vrh slapa.

Kot midve takrat, se spomniš, sva njega nesli pod slap. Savice. Se spomniš?

ŠMAJA

S prekrizanima rokama na prsih, mrkega pogleda, z glavo namigne proti Venu. Pa ne h krstu. Kot on!

KNEJA

Sede, z lakti na kolenih, z obema rokama podpira glavo in zasanjano gleda v vrh slapa.

In pršilo je. Prav tako kot tukaj.

ŠMAJA

S prekrizanima rokama na prsih, mrkega pogleda, z glavo namigne proti Venu.

Ogroža ga ... samo kaj naj? Zdaj je star 26 let ...

TONETINE SUPERANGEL

Jim šepeta v uho.

Mladini so odvzeli najbolj goreče učenike in odgojitelje. Na vso moč si prizadevajo, da bi odtrgali šolo od cerkve, katero bi radi spravili ob ves vpliv na vzgojo ter ji žile podvezali.

KNEJA

Si z mezincem čisti uho.

Uf, ... me je zasrbelo.

ŠMAJA

Dela veter z dlanmi, kot da bi muhe odganjala od ušes.

VENO

Pod slapom namoči prste v ledeno hladno vodo in s tremi vlažnimi srednjimi prsti trikrat potegne prek čela Vena Venosona v svojem naročju.

TONETINE SUPERANGEL

Nevidno plava in migeta proti vrhu slapa Rinke.

Ta skrivna družba zagovarja in razširja najzlobnejša načela po vsej Evropi z besedo in dejanjem, in to z izredno previdnostjo in neutrudno delavnostjo pod krinko svobode. Posluži se raznih tiskovin, najrajši židovskih časopisov, v katerih duhovnike, cerkev, samega boga in vse, kar je svetega, najgrje zasramujejo, mladino z nespodobnimi slikami pačijo in kvarijo in tako ljudstvu vse spoštovanje do vere in poštenosti iz srca trgajo.

V tistem primigeta do vrha slapa Rinke, vse se začne močno razsvetljevati in v žarki svetlobi in bleščavi se kmalu ne vidi ničesar več.

IV. N e n a r a v n a n i pojav naravnega pojava

Slika zadnja, četrti paragraf (§4)

Polnoletni otrok mora po svojih zmožnostih preživljati starše, če ti nimajo dovolj sredstev za življenje in si jih ne morejo pridobiti. Polnoletnemu otroku ni treba preživljati tistega od staršev, ki iz neupravičenih razlogov ni izpolnjeval prežvninskih obveznosti do njega.

Čas dogajanja: XVIII let po letu MMXXXVI po Kristusu.

Kraj dogajanja: Naravni park – Sečoveljske soline.

Vse je poplavljenno. V 44-tih letih se je morje dvignilo za dva metra, torej več in hitreje, kot so leta MMX napovedovali nekateri klimatologi. Soline so poplavljenne v celoti. Tudi portoroško letališče. Iz vode gleda samo še letališki stolp. Slokro zalvala, kot so po združitvi sosednjih držav preimenovali Piranski zaliv oziroma Savudrijsko valo, se po dolini Dragonje zajeda daleč v Istro.

Mimo stolpa, po oljno mirni gladini, počasi drsi čoln na vesla. Veno Venoson vesla in gleda v dno čolna. Na krmi sedita njegovi babici Šmaja in Kneja in gledata prek zaliva. Temna voda pod čolnom vabi, da spuščeni babičini roki, vsaka na svoji strani čolna, režeta vodo ob krmi.

KNEJA

Heh, ... spominjam se, kako sem se nekoč smejala, eee, kako se mu je že reklo?

Kvinton, ja, ... je rekel ... kvinton ...

ŠMAJA

Kvinton je bilo ene vrste vino. Z divjih trsov ... na Štajerskem ...

KNEJA

Kvinton, ja, ... je rekel, da bo tole vse poplavljenno. In je res.

VENO VENOSON

Molče in počasi vesla naprej.

KNEJA

In zdaj, če ne bo penzije, ko je šlo vse pod vodo, ne samo soline! Vsa država ...

VENO VENOSON

Vesla in počasi, preudarno reče.

Bom pa jaz nekaj prispeval ... od socialne podpore.

KNEJA

Nič ne bo. Ne penzije, ne socialke! Država je fuč!

ŠMAJA

Po zakonu bi moral Veno poskrbeti za naju.

KNEJA

Ko je država fuč, so tudi zakoni fuč!

ŠMAJA

Kaj pa zakoni narave? Naravno je

KNEJA

Molči in gleda čez zaliv.

VENO VENOSON

Tiho in počasi vesla.

TONETINE SUPERANGEL

Čofotajoče šepeta izpod čolna.

Bukev nikoli kupiti, katerih ne poznaš. Imena čedna imajo, tudi sveta imena imajo, pa pod rožo strupena kača leži.

Pokaj bi pa tudi za bukve denarja potrošil, katerih še nisi bral? Prašaj poprej, kakor kupiš, svojega spovednika ali domačega fajmoštra, ali bi bukve nakupa vredne bile! Vselej bolje manj knjig – pa toliko boljše imeti, kakor knjižic preveč, hasna pa malo.

ŠMAJA

Se nagiba s čolna, z dlanjo si pomaga vleči na ušesa, kaj čofotajoče šepeta iz vode.

KNEJA

Se udari z dlanjo po čelu.

Klinton!

Klinton, ne kvinton.

Vesla z mehkim šumljanjem preglasijo čofotajoče šepetanje izpod čolna.

Barčica oddrsi po obzorju.

SIMONA HAMER: Nemi lik

To je nemi lik.

Ne govori.

Niti med vrsticami.

To je nemi lik.

Ima prsi.

Nemi lik bo zdaj odmaknil svojo majico,

no,

no!

odmakni, odmakni majico!

no,

tako,

no,

da se res dobro vidi, kaj nam pravzaprav mora pokazati,

tako, ja,

da bo res evidentno in neizpodbitno vidno,

tako, ja,

da ne bo nobenega dvoma,

da bomo vsi videli

in vedeli,

kaj imamo pred sabo,

tako,

ja,

in da nam bo jasno

in očitno

in samoumevno

in edino pravično

in resnično

in logično

in nekako od vedno
prirodno
znati, kaj s tem početi,
no,
tako, ja!
...

»NE BERI, GLEJ!«

To je nemi lik.
Ima spolovilo.

Nemi lik bo zdaj privzdignil svoje krilo,
no,
no!
Privzdignil svoje krilo,
no,
tako,
no,
da se res dobro vidi, kaj nam pravzaprav mora pokazati,
tako, ja,
da bo res evidentno in neizpodbitno vidno,
tako, ja,
da ne bo nobenega dvoma,
da bomo vsi videli
in vedeli,
kaj imamo pred sabo,
tako,
ja,
in da nam bo jasno
in očitno
in samoumevno

in edino pravično
in resnično
in logično
in nekako od vedno
prirodno
znati, kaj s tem početi.

No,
tako,
ja
...

»PA KAJ TI NI JASNO?
NE, NE BERI – GLEJ!!!«

To je nemi lik.
Nič drugega ni
razen tega, kar vidite.
...

. Joj, joj,
vi naivneži ...
a mislite, da boste našli kaj več v drobnem tisku?

Zalka Grabnar

NAREDIMO KUKAVICE SPET NORMALNE!

Osebe:

Slavka Sinica, 52 let - Priznana zoologinja, ornitologinja in aktivistka za ptice, prijatelji ji rečejo Sinička, znanci pa jo omenjajo kot SS. Zagrizena samka, znana po tem, da ima moške zgolj za orodje, ženske prizanesljivo posluša, potem pa se obrne na najbližjega moškega sogovornika. Če tega ni, je dostikrat kar tiho.

Jožef Tesar, 40 let - Tesen sodelavec Slavke Sinica. Vedno je tehnična podpora njenih predavanj. Vidno vztraja pri svojem delu in zahteva aktivne poslušalce. Šušlja se, da sta s Slavko ljubimca, čeprav je on poročen in oče šestih otrok, od tega je najmlajši težko pričakovani in zelo zaželeni sin Janez. Za Janeza je že podpisal darilno pogodbo za pet hektarov smrekovega in 8 hektarov hrastovega gozda in oporoko za trinadstropno hišo (še brez fasade). Hčeram je določil parcele (pravno pa še ni overil), kjer bodo lahko gradile hiše, ko se omožijo. Del gozda je zadržal zase, pravi, da za penzijo.

Prostor: Prestižni hotel s kongresno dvorano.

Polna Kongresna dvorana. Sliši se pokašljevanje in pridušeno govorjenje.

Ko stopi na govorniški oder Slavka Sinica, dvorana utihne. Nekaj časa je na odru tema, Slavka potrka po mikrofonu, ki zadoni. Potem se prižge reflektor. Slavka Sinica zamežika, potem pa se izprsi.

SLAVKA SINICA

Hvala!

Razgleda se po dvorani.

Jožef dvigne napis: SPONTANO PLOSKAJTE!

Če občinstvo ne ploska, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z gestami k aplavzu. Ko gledalci začnejo ploskati, zamahne z roko, naj prenehajo.

SLAVKA SINICA

Pozdravljeni, vsi gospodje in gospe, dober dan!

V veliko čast mi je, da ste me povabili na današnjo razpravo. Vpliv ptičev na okolje.

Zadnjih nekaj let sem se povsem posvetila raziskavam ptic selivk. Minili so namreč časi, ko je bilo samoumevno, da se ptice selijo jeseni na jug in se spomladi vrnejo.

Ptice selivke so zmedene zaradi klimatskih sprememb oz. zaradi globalnega dviga temperature. Zvišana temperatura jim je, da se tako izrazim, pokvarila biološke ure pa tudi druge biološke mehanizme. Tako se ob napačnem času znajdejo na napačnem mestu. In ne samo to. Začele so se vesti precej nenavadno in zastrašujoče drugače.

Jožef dvigne napis ZASKRBLJENO VZKLIKAJTE »Jojmene!«! Če občinstvo ne vzklika »Jojmene!«, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z »Jojmene!« Ko gledalci začnejo vzklikati »Jojmene!«, zamahne z roko, naj prenehajo.

SLAVKA SINICA

Mnoge živali napačno tempirajo čas svoje selitve ali pa se zaradi izginjanja razlik med letnimi časi sploh ne odločajo več za selitve. Med takšne živali sodijo predvsem različne vrste ptic, pa tudi netopirji, delfini, antilope in želve. Vendar to ni toliko moje področje. Ptice pa kot najsvobodnejša bitja opazujem že nekaj časa.

Gospe in gospodje! Habitati množično izginjajo!

Jožef dvigne napis ZASKRBLJENO VZKLIKAJTE »Jojmene!«! Če občinstvo ne vzklika »Jojmene!«, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z »Jojmene!« Ko gledalci začnejo vzklikati »Jojmene!«, i, zamahne z roko, naj prenehajo.

SLAVKA SINICA

Hvala!

Migracijske vrste so še posebej ogrožene zato, ker se habitati drastično spreminjajo. Zaradi biološke ure so začele ptice s paritvenimi obdobji že pred gregorjevim, da ne omenim, da se mestni ptiči pariyo celo leto in s tem ogrožajo predvsem Ljubljance z neželenimi iztrebki in s frfotanjem. Vendar me to ne skrbi preveč. Naravna selekcija, bi lahko rekla temu!

Jožef dvigne napis VSTANITE! Če občinstvo ne vstane, poudarjeno dvigne napis in jih z gestami spodbuja, naj vstanejo.

SLAVKA SINICA

Težave za živali se množijo!

Jožef dvigne napis SEDITE! Če občinstvo ne sede, poudarjeno dvigne napis in z gestami spodbuja, naj sedejo.

SLAVKA SINICA

Toplejše vreme, ki ga povzroča izpust toplogrednih plinov, privablja plenilce bolj severno, kar je skrajno zaskrbljujoče, saj se bo avtohtoni živelj s tem povsem razgubil. O tem sem napisala obsežno študijo in jo poslala na Združene narode v Bonn. Odgovor so mi obljubili, a ga še nisem prejela.

Vendar pa to ni edina zaskrbljujoča novica, ki se je pojavila med skrbniki za naravo in naše okolje. V zadnjih letih sem zasledila, da so vedenjske deviacije postale že skoraj neverjetne. Opozarjam na zastrašujočo science fiction!

Jožef dvigne napis ZASKRBLJENO VZKLIKAJTE »JOJMENE!«! Če občinstvo ne vzklika »JOJMENE!«, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z »JOJMENE!« Ko gledalci začnejo vzklikati »JOJMENE!«, zamahne z roko, naj prenehajo.

SLAVKA SINICA

Hvala! Osredinila sem se na opazovanje ptic selivk, še ožje pa na opazovanje kukavic v našem, slovenskem okolju! Kot najbrž veste, imamo v Sloveniji dve vrsti kukavic. Prve so navadne kukavice (*Cuculus canorus*), druga pa je vrsta čopastih kukavic (*Clamator glandarius*). Prav ta slednja, namreč čopasta kukavica, pa se je začela zadnja leta vesti precej nenavadno.

Ob opazovanju skupine čopastih kukavic sem zasledila pojav gnezdenja. Zadnja leta se je ta pojav precej razširil. Sprva je bil samo en kukavičji par, zdaj pa gnezdijo že skoraj vse čopaste kukavice – potomke tega deviantnega para. Kot vsi vemo, so kukavice v preteklosti podtikale svoja jajca v gnezda drugih ptic, da so jih te vzgojile, pri tem pa je kukavičji mladič izpodrinil njihov zarod.

S pojavom gnezdenja čopastih kukavic pa se je podtikanje jajc končalo. Kukavice valijo same in potem tudi hranijo in vzgajajo svoje potomce. Hkrati pa se je zgodilo, da ptice, ki so prej vzgajale kukavice, vzgajajo svoje mladiče in se zgledujejo po njih. S tem se bo, jasno, podrl cel habitat. Saj bo drugih ptic pevk znatno več kot prej, odstotek ptic z deviantnim vedenjem pa se bo povečal.

Jožef dvigne napis VSTANITE IN ZADRŽITE DIH! Če občinstvo ne vstane in ne zadrži diha, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z gestami, naj vstanejo in zadržijo dih.

SLAVKA SINICA

Naj poudarim, da zdaj čopaste kukavice občasno še vedno podtaknejo svoje jajce, a ne več k drugi vrsti, temveč k ptičjim osebkom, ki svojih potomcev nimajo. Bodisi zaradi nesrečne okoliščine (razne podlasice, kače in drugi plenilci) bodisi zato, ker skupaj gnezdita dva ptičja osebka istega spola. Izkušnje kažejo, da mlade ptice posnemajo vedenjske vzorce svojih rejnikov, kar pomeni, da bodo kmalu vse kukavice nosilke istega vedenjskega vzorca. To pa pomeni, da bodo živele

nenaravno in na koncu izumrle. Še večja grožnja je, da so jih začele posnemati tudi nekatere druge vrste ptic ne glede na to, ali so selivke ali ne. Tako lahko opazujemo pod vrhom Triglava orlovsko gnezdo z dvema mladima orličema!

Jožef dvigne napis VDIHNITE IN SEDITE! Če občinstvo ne vdihne in sede, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z gestami, naj vdihnejo in sedejo. Pri posameznikih diskretno preveri, ali dihaajo.

SLAVKA SINICA

Prosim, da v zadnji vrsti nehate ploskati.

Jožef dvigne napis OZRITE SE! Če se občinstvo ne ozre, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z gestami, naj se ozrejo. Potem skozi zobe glasno zažvižga, naj se občinstvo spet obrne. Dvigne napis S PREZIROM POGLEJTE TISTE V ZADNJI VRSTI! Če občinstvo ne pogleda s prezirom tistih v zadnji vrsti, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z gestami, naj s prezirom pogledajo tiste v zadnji vrsti. Potem skozi zobe glasno zažvižga, naj se občinstvo spet obrne.

SLAVKA SINICA

Navadna kukavica pa svojega paritvenega vzorca ni spremenila. Spremenila pa je svoj socialni vzorec. V večjih skupinah se zbirajo vse navadne kukavice na golih področjih gozda, posekah in podobno in v zboru glasno kukajo. Ko so mladiči dovolj veliki, da so sposobni sami letati, se začnejo družiti s svojimi starši in kukajo skupaj z njimi.

Jožef dvigne napis VSTANITE IN VZKLIKAJTE »KAKO? ZAKAJ?«! Če občinstvo ne vzklika »Kako? Zakaj?«, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z vzklikanjem »KAKO? ZAKAJ?« Ko občinstvo vzklika »Kako? Zakaj?«, jim da znak, naj prenehajo.

SLAVKA SINICA

Hvala! Zato predlagam, da se sprejmejo najstrožji naravovarstveni ukrepi in da se takšno samouničenje prepreči. Predlagam sistematično podiranje kukavičjih gnezd, da se znova vzpostavi naravno ravnovesje. Če začnemo sistematično podirati vsa

kukavičja gnezda, bodo čopaste kukavice začele znova podtikati svoja jajca drugim vrstam ptic. Prav tako menim, da bi morali ptice, ki so v paru z istospolno ptico, odstraniti. Izvede naj se javni razpis za zavetišča za divje ptice, še posebej za čopaste kukavice. Nujno bo treba skrbeti, da se ločijo samci od samic. Situacija je alarmantna!

Jožef dvigne napis NIKAR ŠE PLOSKATI!

SLAVKA SINICA

Hvala! Predlagam takojšnje glasovanje in široko vesplošno akcijo s sloganom: NAREDIMO KUKAVICE SPET NORMALNE!

Hvala, gospe in gospodje!

Prosim, da obkrožite samo en glas.

Jožef, prosim, razdeli glasovnice! Hvala!

*Jožef razdeli glasovnice. Pod točko 1. KU-KU, pod točko 2. KU-KU.
(Glasovnica mora vsebovati : Ime in priimek, datum, in točko1. in 2.)*

SLAVKA SINICA

Glasovali bomo tolikokrat, kot bo potrebno!

Glasujemo za projekt Naredimo kukavice spet normalne!

Glasovnice lahko oddate Jožefu.

Hvala lepa.

Jožef dvigne napis RAZOČARAN »AAAAA?«, KER JE KONEC. Če občinstvo ne vzdihuje »Aaaaaaaa?«, poudarjeno še enkrat dvigne napis in spodbuja z vzdihovanjem »Aaaaaa?« in gestami, naj vzdihujejo. Spodbuja jih k vztrajanju. Jožef dvigne napis KONEC. Če občinstvo ne dojame, da je konec, poudarjeno dvigne napis in KONEC razlaga z gestami, da je konec, dokler občinstvo tega ne dojame.

KONEC

GLASOVNICA

Naredimo kukavice spet normalne!

Glasujem za:

1. KU - KU

2. KU - KU

Hvala, ker ste glasovali!

Ime in priimek: _____

Datum : _____